

Asta Lynge

22

REGADEN

ISBN: 978-87-94311-20-5
EAN: 9788794311205

Asta Lyngé
22
Udstillingsperiode: 08.06.2024 – 04.08.2024

O - OVERGADEN
Overgaden neden Vandet 17, 1414 København K,
overgaden.org

Det er en stor fornøjelse at introducere denne publikation, der udkommer i forbindelse med Asta Lynges soloudstilling 22 på O - Overgaden. Siden 2021 har O - Overgaden med generøs støtte fra Augustinus Fonden produceret en publikationsrække, der udgives i forbindelse med kunsthallens større soloudstillinge. Målsætningen med denne serie er at mangfoldiggøre samtalerne under og efter udstillingerne og åbne op for, at nyt materiale kan udspringe heraf.

Til denne publikation har den anerkendte amerikanske forfatter og forsvarsadvokat Vanessa Place bidraget med en tekst, og det samme har O - Overgadens egen redaktør samt freelance kunstskribent og -kritiker, Nanna Friis. En varm tak til begge bidragsydere. Derudover vil jeg gerne takke hele O - Overgadens team for den store indsats i forbindelse med udstillingen og naturligvis også fanfare, vores grafiske designere, for deres dedikerede arbejde på denne publikation. Sidst, men ikke mindst, en særlig tak til Asta for at dele sit materiale – fra koncept til udvidede samtaler – med os alle sammen, både gennem udstillingen og denne publikation.

I sit arbejde undersøger den danske kunstner Asta Lyngé (f. 1988) samtidens underliggende magt- og infrastrukturer. Til Lynges første store soloudstilling i Danmark har hun udviklet en række nye værker under titlen 22, der helt konkret er det nojagtige antal knogler, som udgør vores kranie – og dermed den legemlige struktur, der omgiver ethvert tænkende eller drømmende hoved.

Ligesom titlen peger Lynges udstilling på skelettet, rammen eller rammesætningerne, som ligger bag letgenkendelige popkulturelle objekter. I to skulpturserier kigger hun bag facaden på 'instrumenter' eller 'værktøjer' for komfort og underholdning: sofaen og guitaren. Skeletter af krydsfinérsudskæringer udgør værkserien *Audience*, som blotlægger strukturen bag Storbritanniens måske mest ikoniske slængemøbel: Chesterfieldsofaen. Blandt andet vises en abnorm eller surreel 17-sæders version af blindstellet –

INTRODUKTION

som et billede på det gamle imperiums kolonialistiske komfort og, ikke mindst, dets ustyrige vokseværk. I en anden værkserie afskræller Lyngé såkaldte 'double-neck guitarer' som en dissektion af det klassiske emblem for den maksimerede stadionrocks performance. Ved helt konkret at fjerne alle strenge og elektriske dele fra guitaren samt afhugge ikke blot den ene men de hele to fallosagtige guitarhalse kastrerer Lyngé det multistrenge symbol på opblæst ydeevne og fordoblet potens. Som en slags økologi af 'anti-produktion', der ikke tilfører, men fjerner staffage, spørger Lyngé til, hvad der ligger bag læderpolstringen eller det accelererede rockmusikalske instrument – hvad enten det gælder sofaens magtfulde magelighed eller den svedende guitarists sceneshow.

Som del af udstillingen har Lyngé omlagt vejen til O - Overgadens overetage fra husets indre trappe til den mere majestætske hovedtrappe og flyttet en af kunsthallens gipsvægge. Således afklæder og modifierer Lyngé ikke bare kendte kulturobjekter, men hun hijacker også selve kunstinstitutionens konstruktion eller koreografi. Bag den ommøblerede 'ready made'-gipsvæg hænger en beskrivelse af en drøm, kunstneren har haft. I drømmen spiser hun halvanden elektrisk tandbørste. Ikke ulig hvordan Lyngé gennemtygger den elektriske guitar eller Chesterfieldsofaen, hvilket udpeger den usynlige vold eller de underbevidste magtrelationer, som et popkulturelt møbel eller musikinstrument potentelt kan bære på.

Rhea Dall
Leder, juni 2024

Asta Lyngé (f. 1988, DK) er billedkunstner bosat i København. Hun er uddannet fra Central Saint Martins i 2012 og var en del af CSMs Associate Studio Programme fra 2013-16. Lyngé har senest udstillet på bl.a. Giorno Poetry Systems, New York (2023); Kunsthall Charlottenborg, København (2023); Fuglsang Kunstmuseum, Toreby (2023); 3236RLS/Le Bourgeois, London (2020) og dépendance, Bruxelles (2021). Hun modtog i 2022 Carl Nielsen og Anne Marie Carl-Nielsens Legats talentpris for billedhuggere.

HYPERAKTIV HYPOAKTIV

Vanessa Place

Fedme er et udbredt helbredsproblem af epidemiske proportioner. En stor del af befolkningen lider af overvægt eller fedme.

Problemet er, at hvad, der er for meget, altid peger på, hvad der ikke er nok.

Der findes adskillige fedmerelaterede sygdomme såsom type 2-diabetes og forhøjet blodtryk; derudover er erhvervet begravet penis en tilstand, der også kan udvikle sig hos overvægtige mænd.

Problemet er 'spis hvad du kan'-buffeten, 'ubegrænset adgang'-fitness-abonnementet eller 'fri bar'. Charmen ved frihed, ligesom charmen ved magt, ligesom charmen ved al indtagelse, bevarer sin charme på grund af den umiddelbare beherskelsesimpuls. Umiddelbar beherskelse skjuler problemets egentlige kamp.

En fallos forstås bedre på baggrund af dens funktion; for fallossen er betydningsbærende, en betydningsbærer hvis funktion, i analysens intersubjektive økonomi, er i stand til at løfte sløret for netop den funktion den på mystisk vis tjente. Det er betydningsbæreren, som er skæbnebestemt til at afmærke betydningseffekter i det hele taget, for så vidt som betydningsbæreren betinger dem ved sin tilstede værelse som betydningsbærer.

Buffeten er billig, og jeg kommer til at spise for meget og ikke nok i forhold til hvad den koster, fitnessabonnementet er nemt nok, jeg kommer ikke derhen særlig tit, men jeg betaler trods alt for forpligtelsen. Jeg sagde, at fri bar var den mest bydende opfordring, og det har jeg ret i, kortene på bordet som man siger, gratis drinks, et fejringshumør, og det eneste, der står mellem mig og forglemmelsen, er en indre sans for anständighed. Eller ikke.

'Begravet' penis er navnet på en diagnose, hvor enten hud og/eller fedt omkring den forreste del af kønsbenet omslutter en penis af normal størrelse; i klinisk forstand er penissen usynlig eller fremstår kort og begravet i væv, når patienten undersøges.

Uanset hvad er der baren og barren. 'Barren', det vil sige min, din, vores alles indre blokade, den skrøbelige rækkevidde, det, vi refererer til som os selv, finder sig indenfor. Afstanden mellem det vi ved og ikke ved, du ved, indeni, de ting der ikke rigtig flugter. Imperativet om at være fuldendt, hel, som om det afstivede og eroderede indeni resonerer med en vis harmoni, som om min største lykke ikke er spækket med noget blød sorgmodighed, som om denne bløde sorgmodighed ikke var noget, jeg brutalt tog mig af, som om hverken baren eller barren var der og ikke var så ubarmhjertigt åbne, som om der ikke fandtes, indrøm det, en vis kedsomhed i vores dødsopvisninger.

Hvorom alting er: Mennesket kan ikke sigte efter at blive hel ('totalpersonligheden') er endnu en af de afvigende præmisser for moderne psykoterapi) så længe forskydningens og kondenseringens spil – til hvilket han er domt, når han udover sin funktion – udstikker hans relation til betydningsbæreren som subjekt. Fallossen er den privilegerede betydningsbærer i den udstikning hvori Logos' rolle forenes med begærlets indtog.

Så hvad er problemet?

Begravet penis kan være medfødt eller senere erhvervet; den opstår hos børn og voksne, der enten har et normalt eller et forhøjet BMI. Der kan være adskillige årsager til begravet penis, men overvægt er den mest almindelige ætiologi hos voksne mænd.

Jeg sagde, problemet var, at for meget aldrig er nok, eller at ikke nok altid er for meget, det er enkelt, når det opfattes enkelt, ligesom det overvældende i at finde ud af, hvad man skal se, eller hvem man skal knalde, eller hvordan man skal gøre noget som helst, når man er vildt sulten. Det er sværere, når det er immateriel og inaktivt, hvilket det er, men det er sådan, samlinger og familier og krige starter. Her vender vi os mod det håndgræbelige, det konkrete, vi uddyber og eksploderer, gør dette tynde væv til tekstil, dette tekstil, et vægtæppe, dette vægtæppe, en historie, denne historie, vores historie. Gøre noget hvor der intet er.

Det kan siges, at denne betydningsbærer er udvalgt, fordi den er det mest håndgræbelige element indenfor den reelle, seksuelle kopulering og også den mest symbolske i ordets bogstavelige (typografiske) forstand, eftersom det er økvivalent til (det logiske) copula. Det kan også siges, at den i kraft af sin opsvulmehed bliver selve billedet på vitalt flow, som det transmitteres i slægtled.

Fordi baren og barren, der før blev hentydet til, er noget som er ikke er.

Begravet penis hos voksne er et udbredt problem, der i stigende grad opdages af plastikkirurger. 87 % af de mænd der gennemgik operationer for begravet penis var netop overvægtige. Ikke desto mindre lader der til at være en mangel på litteratur om begravet penis i forhold til den øgede forekomst af fedme.

For fallossen er betydningsbærende, en betydningsbærer hvis funktion i analysens intersubjektive økonomi løfter sløret for den funktion, den på mystisk vis tjente. Det er betydningsbæreren, der er tænkt til at skulle udpege effekterne ved det betydningsbærende, idet betydningsbæreren betinger disse i kraft af sin tilstede værelse som betydningsbærer.

Jeg sagde, at barren var et tomrum, og som i ethvert andet intet er der noget derinde. Man kan påpege det, kærttegne det, bruge det til at bygge noget op omkring, hæve og sænke taget, som man har lyst til, ligesom den plads dit hus indeholder, eller luften mellem dit hoved og din hat eller en gammel skuffelses indskrumpne ballon.

Tausch m.fl. introducerede i 2016 et klassifikationssystem for den erhvervede begravede penis. Patienter af første grad havde fungerende penishud, hvorimod andengradspatienter havde beskadiget penishud og tredjegradspatienter havde genitale opsvulmninger. Behandlingen omfattede penisoperation med eller uden skrotum-hudflap for førstegradspatienter, hudtransplantation for andengradspatienter og bortskæring af det pågældende væv samt eventuelle tillægsoperationer, der måtte være påkrævet efter denne type hudtransplantation.

Pointen er, at vi skjuler vores tomrum, vores barrer, fra venner og familie, besværligt, bestemt, men nødvendigt, eftersom de skjuler deres for os, i bedste fald lægger ingen mærke til – eller i værste fald lader de, som om de ikke lægger mærke til – hvordan vores interesser siver ud indefra. Endnu bedre, og nu er vi ved at have fat i noget, skjuler vi det for os selv.

Alle disse antagelser har udelukkende til formål at skjule det faktum, at den kun kan spille sin rolle, når den er skjult, det vil sige, i sig selv er det et tegn på den latens, der rammer enhver betydningsbærer, når den bliver hævet ('aufgehoben') til sin betydningsbærende funktion.

Når det kommer til stykket, er huset noget vi fylder og tømmer, vi mister hatten eller gør den religios, vi lader fortid være fortid, ingen fortrydelser, hvis jeg skulle gøre det hele igen, ville jeg gøre præcis det samme, stort set, nogle få ting har været for meget, og en del bare urimeligt trivielle, jeg er ikke perfekt, når det kommer til stykket, men hvem er det, når alt kommer til alt.

Efterfølgende, i 2018, blev yderligere tre klassificeringssystemer fremsat. Mirastschijski's nye klassificeringssystem vedrørende erhvervet begravet penis omfatter type 1 (pseudobegravet penis hvor store mængder væv ved kønsbenet dækker penis, men ikke resulterer i invagination), type 2 (mellemvær begravet penis hvor delvis invagination af penisskaftet med overskydende væv omkring kønsbenet forefindes, men manuel udpresning af penis er mulig) og type 3 (klassisk begravet penis hvor fuldkommen invagination af penisskaftet med massiv fedtpude omkring kønsbenet forefindes og en manuel udpresning af penis ikke er mulig). Type 1 krævede fedmeoperation og løft af kønsbenet, type 2 og 3 krævede begge fedmeoperationer og penisforankrende sting – type 3 krævede imidlertid også hudtransplantationer til rekonstruktion af penisskaftet.

Ligesom monumenter bygges vi netop op for at blive revet ned. Romerne var gode til det, deres kejserstater havde udskiftelige hoveder. Ud med en, ind med en ny, kroppen forbliver den samme, så man vidste, at riget var ok, selvom lederen var blevet kvalt i badet, stukket ned i en gyde eller bare uden videre parteret på andre måder. Hvor grækerne var ambitiøse, snurrede idealer om sig, som var det candyfloss, var romerne mere praktiske, fodderne solidt plantet på jorden. Hic, nunc. Her, nu.

Hvorfor må han antage dette køns egenskaber udelukkende gennem en trussel – slet og ret truslen om afsavn? Det er Freuds opdagelser, der til fulde afdekker implikationerne ved modsætningsforholdet mellem betydningsbærer og betydning: med andre ord at betydningsbæreren har en aktiv funktion i determineringen af visse effekter, hvor betydningsskabelsen fremstår som noget, der underordner sig sin afgørelse for igennem passionen at blive det betydningsbærende.

Jeg bliver distraheret.

Det hyppigst præsenterede onde blandt patienter med erhvervet begravet penis er urinvejsinfektionssymptomer. Disse inkluderer hovedsageligt forskellige former for tømningsbesvær såsom manglende evne til at kontrollere vandladning (næst efter besværet urinering og dårlig gennemstrømning) og post-tømningsproblemer såsom drypning og inkontinens. Derudover omfatter andre symptomer svampe- og bakterieinfektioner i det bløde væv og urinrøret, forhudsforesnævring, psykiske mén (såsom depression og lavt selvværd) og seksuelle funktionsproblemer (såsom dysfunktionel erekton og smertefuld eller umulig seksuel aktivitet grundet den begravede penis).

Det jeg prøver at sige er, at der, praktisk talt, udspiller sig en pantomime.

Efterspørgsel i sig selv medfører noget andet end den tilfredsstillelse, der efterspørges. Det er kravet om en tilstedeværelse eller et fravær – hvilket er det, der manifesteres i urelationen til moderen, svanger med denne Anden som skal situeres indenfor rammerne af de behov, den kan tilfredsstille. Efterspørgslen konstituerer Den Anden, som en der allerede besidder det 'privilegie', det er at tilfredsstille behov, det vil sige, magten til at frata dem netop det, der gør, at de kan tilfredsstilles. Den Andens privilegie skitserer således radikaliteten i den gave, Den Anden ikke har, nemlig dennes kærlighed.

Pantomimen i den hårfine grænse og det efterfølgende rum mellem kejserens marmorkrop og hans granithoved, grænsen, der viser, hvor snittet skal ligge, og hvor det skal skjule, pantomimen ved en obduktion, når ansigtet rulles fri fra kraniet og får kroppen til at se udskiftelig ud, på den måde alle skeletter til en vis grad er udskiftelige, men, mere præcist, er analoge. For de rædsler der udskilles i dagligdagskraniet, dets indholdsloshed og tilsyneladende smil.

Undersøgelsen af en mand med erhvervet begravet penis bør inkludere en detaljeret historik med fokus på sygdommens varighed, og hvorvidt forekomsten af den forsvindende penis kan kobles til vægtøgning eller -tab. Der bør spørges til ikke alene symptomer associeret med tømningsproblemer eller seksuel dysfunktion, men også til tilstedeværelsen eller fraværet af godartede prostata-hypertrofier, om der er foretaget injektioner til forstørrelse af kønsorganet,

VERS

Nanna Friis

Der er ikke langt mellem soloen og geniet, eller i hvert fald en vis virtuositet. Der er heller ikke langt mellem soloen og egoet, eller i i hvert fald en vis selvsikkerhed. Viljen til at gøre noget alene og dygtigt, det kunne være at spille helt vild guitar. Led Zeppelin udgav i 1971 *Stairway to Heaven*, og siden har det været Jimmy Pages skæbne at improvisationsexcellere nummerets legendariske guitarsolo ved utallige koncerter. På Youtube faldes der i svime: *legends expressing their love thru solo / This solo IS DEMEROLIC!! / this guitar solo is a gift from god / Once in a lifetime solo / The solo is the solo of all solos*, sådan er det bare. Rockhår under flammevarme scenelamper hængende ind over grebet – i *Stairway to Heaven*-tilfældet to greb, Jimmy spiller simpelthen på en såkaldt double-neck guitar – hurtige fingre, der nærmest kribler eller grubber sig hen over strengene, læder, sved, noget sextet og noget narkotisk. Guitarsolosituationen er så mættet, så svulmende et billede, at den nærmest er blevet et symbol eller et encyklopædiopslag. Men lige så nemt det er at fremmiane guitaren for sit blik, og derpå straks få øje på potent soloenergi og årtiernes marginalt skiftende guitarist-lore, – versioner af langhåret person, der tit er en mand med henkastede/bedøvede forførelsesøjne – lige så sjollet er det at genne instrumentet ind i den uelastiske fold, som ren rock'n'roll nu engang er, og så ligesom lukke lågen. I stedet kunne man splitte den ad. Det handler ikke om at reclaime guitaren, det handler om at kigge på den.

*

Visse mennesker, traditionelt set velhavende og britiske, har i et par århundreder placeret deres salonorienteerde legemer, deres victoriansk sprøde outfits og eksklusive loungehumører i chesterfieldsofaer. Sådan et udsøgt møbel: lædernuancer der passer til mørk sprut og cigar, et kompetent polstringsarbejde, tidsskrævende, nøjagtigt, selvfolgelig kostbart. Som om selve hullerne betyder velstand, som om mørsteret, de trækker henover den opfedede læderkrop, er broderi eller smykke. En trind og tavs hertuginde i hvis skød de luksuriøse gentlemen m/k og de vidtåbne psykoanalyserbare kan slå sig ned. Selvfølgelig var psykoanalyse lig med chesterfieldsofa, terapi er og bliver vel luksus, og selvfolgelig blev denne særskilt prægtige briksrstatning for en tid nærmest synonym med den horisontale bekendelsesparathed, som er psykoanalysens vartegn. Her sidder de rige og chiller og forklarer tings rette sammenhæng, her ligger de rige og køber uafbrudt taletid og selvindsigt, selvfolgelig bare fordi de kan.

*

Guitaren er især sine show-off-indbydende strenge, chesterfieldsofaen er især sin fornemme lædertykhed, og Asta Lynges har så at sige afklædt begge dele. Det er en konsekvent afklædning, bestemt er den inde på demonteringens og ødelæggelsens territorie. Elguitarer halshugges på omhyggelig kirurgisk vis, og alle sammen er de den dobbelthalsede udgave: To halse pr. guitar skæres bort, tilbage er en skamferet eller dekoreret krop. En stribé rockvåbenskjold blotter for rock. Dertil en anden stribé interiørekstravagance blotter for alt det ekstra. Så godt som fattigt ser det ud, når disse skeletter af krydsfiner mangler deres skumkød og borgerskabs-flashy overflade. Og de amputerede guitarhoveder ligner virkelig guitar, men også noget helt andet – for eksempel en misdannelse eller en rockstar som skulpturjoke. Det er vel altid sådan, at når noget afklædes eller skilles ad, ses det tydeligere, hvad det egentlig består af. En krop, et møbel, en maskine. Mon ikke det er bestemte skulpturpraksissers særligste evne: at skrælle betydnings- og funktionshylstrene af genkendelige objekter, simpelthen at lette dem fra kilovis af specifik kulturel bagage og gøre dem til mere umiddelbare genstande. Et sommetider flammeformet stykke blankt træ, en taljeret torso, et akustisk udråbstegn. Et tredimensionelt grid, der både tydeligt og knapt nok ligner noget man kan sidde på, ethvert spor af herregård næsten visket helt ud. Asta Lynges fremgangsmåde, der til en vis grad ligner ødelæggelse, og til en vis grad jo også er det, glider helt behersket over i fremhævelse af tingene selv.

*

Menneskeøjet kigger ikke på noget som helst med et regelmæssigt, uafbrudt blik. Såkaldte sakkader, småbitte konstante bevægelser øjnene laver, når de kortlægger deres omgivelser, er nogle af kroppens hurtigste; et fundament for øjets evne til at se, det vil sige hjernens evne til at forstå eller forsøge at forstå. Når viden sættes i system, indføres den tit i lineære systemer: alfabet og noder, ord og partiturer. Øjne bevæger sig i læseretninger. Der er rigeligt med linjer og grids i Asta Lynges værker. De spiller og tæller sådan set, men man kan intet høre. Et chesterfieldmodul fordobles og fordobles, pløjer sig igennem et langt rum som et tredimensionelt partitur uden toner. Seks, tolv, atten strenge kan man spænde op på to guitarhalse, alle mulige toner kan man lave – hvis ellers halsene og strengene var der. At spille, at tælle, at læse, alle tre ting er vel fremadrettede bevægelser, man begynder et sted og slutter et andet sted, længere fremme. Mellem møблernes fordoblinger og de halsløse guitarer er der ikke indlysende læseretninger, fordi der ikke er indlysende læsninger. Retningen er opløst, fordi betydning ikke skal fremtinges på ensrettede måder. Konturen af et armlæn deler form med en node, visse huller og linjer i guitar og stoleryg kan se beslægtede ud. En rockmund skræler og ligner virkelig lyden af spade og dominans. Sådan er det, men det er ikke kun sådan, det er.

*

om forudgående operationer (såsom omskæring, lymfeknudedissektion eller penisforstørrelse) og urinrørsforsnæring. Derudover bør der foretages undersøgelser af potentielle følgesygdomme såsom type 2-diabetes, hudlidelsen hidradenitis suppurativa, forhøjet blodtryk, lungeproblemer (fedmerelateret) og urinvejsproblemer.

Den obskönitet der hemmeligholdes og udskilles [“the obscenity secreted”, red.], jeg ved ikke hvordan det her tager sig ud i oversættelsen, denne homofon som næsten er et pendulord, at gemme (*secret*) [=hemmeligholde, red.] og at producere (*secrete*) [=udsætte, red.] fordi pointen er, at rædslen og obsköniteten både er skjult og siver ud, når vi insisterer på, at vi er de samme og forskellige. At “jeg er” betyder noget andet end “du er”, og det gør det, og det gør det ikke, dette er kærlighedens smerte, smerten ved at ville være de samme i vores forskellighed. Fantasien om, at vi ikke behøver at skjule noget af os selv for vores elskede (den vi fantaserer om, at vores elsker skal være), fantasien om, at vi er nødt til at skjule dele af os selv for vores elsker (den vi fantaserer om, at vores elskede er), og det er ikke så enkelt, som blot at bytte om på positionerne, for der er også en forskel mellem dem, den elskede er ikke nødvendigvis elskeren, for den elskede er den, vi fantaserer om, og elskeren er den, den anden opfatter sig selv som.

Det er i det tilfælde nødvendigt, at den således ophævede særegenhed skal komme til syne igen på den anden side af efterspørgslen. Den kommer faktisk til syne, men bevarer strukturen, der er indeholdt i det betingelsesløse element ved kravet om kærlighed. Ved en ombytning, der ikke udelukkende er en negation af negationen, vil energien ved det rene tab opstå af udsættelsens efterladenskaber. Hvad angår kravets betingelsesløse element afslører begæret den ‘absolutte’ tilstand. Denne tilstand løsner elementets knude som bevis for en kærlighed, der er resistent overfor tilfredsstillelsen af behov. Således er begær hverken en appetit efter tilfredsstillelse eller kravet om kærlighed, men derimod den forskel, der bliver et resultat af subtraktionen af det første fra det andet, det fænomen, der kaldes deres splittelse (‘Spaltung’).

Det her lyder luftigt. Det er det. Vi polstrer os selv med vores fantasier og vores argumenter, forestiller os, at vi kan tilfredsstille vores behov, vi bygger op omkring skelettet, slás med vores grædighed, gør pungen tykkere, taljen også, det hele er det samme, vi tager en ny elsker, får måske et kæledyr, mennesker kan godt lide kæledyr, vi beskytter os selv fra vores tomhed og vores ro og den nogne tavshed indeni. Ligesom det intet, der findes mellem vores hjerteslag, bedst at det er ubemærket, ligesom en onsdag morgens intet, bedst ikke at græde.

Overvægt er den hyppigste årsag til erhvervet begravet penis. En begravet penis er en normalstorrelse penis, der enten fremstår kort eller er helt usynlig grundet fedt og hud omkring underlivet. Tre ældre mænd med erhvervet begravet penis beskrives således: Deres begravede penis var en tilfældig opdagelse under en helkropsundersøgelse af deres hud. Forud for hudundersøgelsen vidste mændene ikke, at indgreb til behandling af deres begravede penis var en mulighed. Grundet deres alder eller deres diagnosers kroniske karakter – eller begge dele – var der dog ingen af patienterne, der ønskede at få deres begravede penis yderligere undersøgt eller behandlet.

Problemet er, når der

Subjektet betegner udelukkende sin eksistens ved at blokere for al den betydning, han bærer, eftersom det ser ud til, at han rent faktisk ønsker at blive elsket for den, han er.

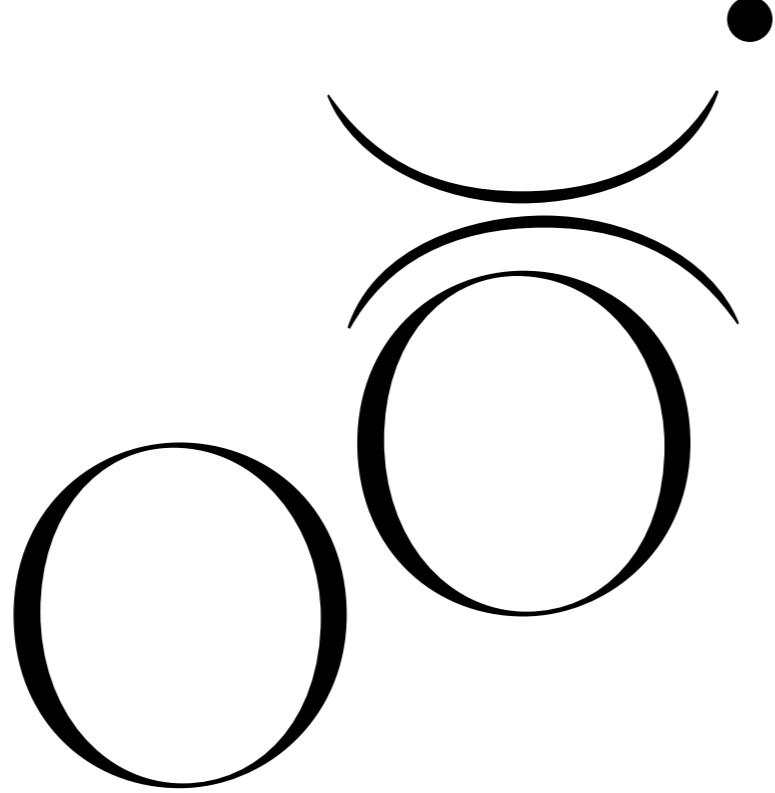
intet problem er

KILDER

Philip R. Cohen, “Adult Acquired Buried Penis: A Hidden Problem in Obese Men,” *Cureus*, vol. 13, no. 2, Feb 2021, National Library of Medicine, ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7932830.

Jacques Lacan, “The Signification of the Phallus”, in Lacan. *Écrits: A Selection* (London: Routledge, 2001), 215–22.

Place, Vanessa.

Der er træ overalt. Et neutralt materiale som mange ting bygges af. Skur, palæ, kunst. Træheden er noget, Asta Lynges værker deles om, men variationerne af træ er ikke unisone. Nogle lægger er nærmest ubearbejdede, mange er slebne, rundede, der er lakerede overflader, malede overflader, et stykke papir. Forskellige slags træskeletter – ikke helt til at sige, om de mest afsløres eller mest skjules; ikke helt til at sige, om der mest er tale om produktion eller reduktion. Møblerne bygges, polstres lidt, nedbrydningen af en sofa, opbygningen af en sofa. Dekonstruktionen af en guitar, opbygningen af noget andet end en guitar. Nogle lydløse billeder af en bestemt slags lyd og en bestemt slags stil. Nogle relieffer af omkvæd. Og træet, selve materialet, som en kontinuerlig, behersket bas gennem rummene. De har en duft, rummene, af råt træ og siden savværk, værksted, vinkelsliber, skruemaskine og sandpapir, til sidst skulpturerne.

Instrument og værktøj er det samme ord.

*

Sigmund Freud satte sig for at kortlægge den menneskelige psyke, dette er en forsimpling, men næppe decideret usandt, han ønskede at skille menneskesindet ad og forstå (noget af) det. I hvert fald forstå de psykologiske mønstre, der oprettholdt roller og dynamikker i den gentleman-verden, han beboede. I bedste fald få sindene til at forstå sig selv bedre. Psyken er vel også indmad. Ligefrem dissekerende gik han ikke til værks, han var ikke et stykke værktøj, men et menneske. Hvor instrumentel psykoanalysen end kan forekomme, er der også følelser involveret. Blandt meget andet hævdede Freud en for et nutidigt blik indlysende sammenhæng mellem horizontal krop og skærpet kontakt til indre liv. Det liggende menneske slapper mere af, det liggende menneske har lettere ved at åbne munden og hjertet, det liggende menneske hviler og drømmer, det liggende menneske møder sin underbevidsthed, når resterne af en dag samler sig i potentiel spektakulære scenarier, der udspiller sig gennem natten som gårde eller åbenbaringer. Hvad vil det for eksempel sige at fortære halvanden elektrisk tandbørste med stor appetit i det skotske højland. Hvad vil det sige at spise lithium.

*

Det må være en af de mest grundlæggende, mest tidløse menneskelige erkendelsesimpulser at splitte verdens inventar ad. Omhyggeligt skære kroppe i stykker, pille maskiner fra hinanden, bygninger også, samle dem igen. Først kommer selvfølgelig konstruktionen, den her indlysende fremdrift, men for at viden om tingene kan bundfælde sig, må en vis dekonstruktion finde sted. Skeletterne og tandhjulene må blotlægges, hullerne vises frem. Men det er ikke ligefrem konsekvensløst at afsløre anatomierne: jo bedre man begriber, hvad en genstand består af,

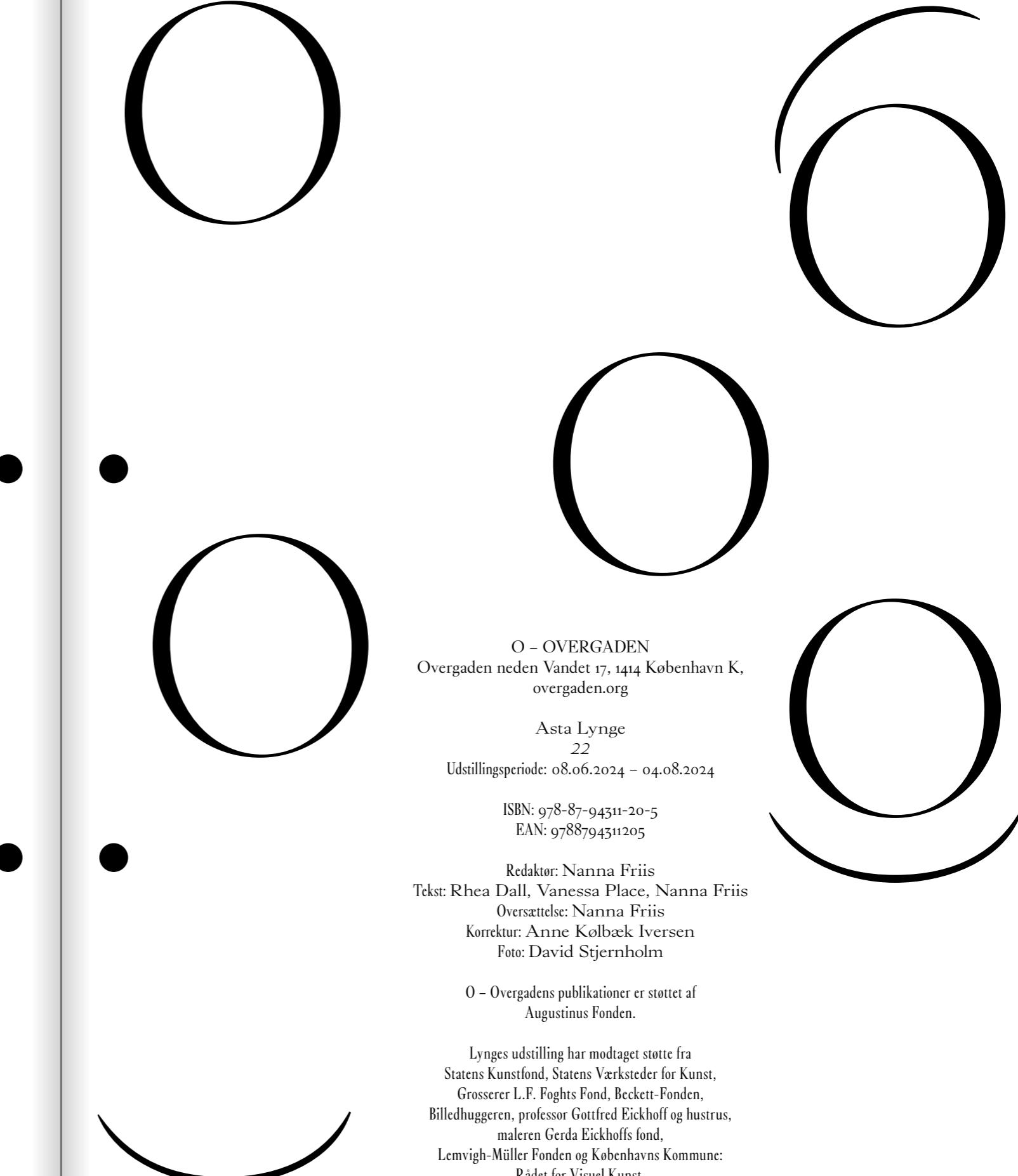
desto tydeligere kan den komme til syne som kulturelt emblem, og jo mere kan dette emblem også gå i oplosning. Når en guitar er skrællt helt ned til at være det smaltaljede otetal, den blandt andet ser ud som, når der ikke er skyggen af rockblær at høre, bliver den på en måde solomand i en ny potens, men den bliver også sat fri. Mere eller mindre neutrale stykker træ, som ekstra mange strenge og særlig dygtighed og menneskets hang til ikondyrkelse har gjort synonyme med en ganske specifik skive af populærkultur. Asta Lynges guitarer ligner showmanship galore eller relieffer fra en helt anden tænkning. En tænkning af grids og optælling, en logik der har med opmåling snarere end Led Zeppelin at gøre. Laserskårne linjer arbejder sig fra instrumenternes pseudo-fornemme overflader videre ind i møблernes pseudo-fornemme skabelonkonstruktioner. I ét væk fordobler sofaen sig selv, den er billig krydsfiner og den er rimeligt dårlig til at blive sidset i. Her kunne et langt publikum ellers tage plads, hvis det ikke var, fordi luksuskomforten manglede, her kunne de lytte til rock, hvis det ikke var, fordi guitarerne var uspillelige.

*

Den såkaldte catch-22, det vældigt specifikke navn til uløselige dilemmaer eller paradoxer, er et bare 63 år gammelt begreb, som forfatteren Joseph Heller opfandt, da han kaldte sin roman om umuligt selvmodsigende militærbureaucrati under Anden Verdenskrig for *Catch-22*. Urproblemet, den originale catch-22 om man vil, beskrives af karakteren Doc Daneeka, en psykiater i hæren, som erklærer, at hvis en pilot beder om en mentalundersøgelse, der eventuelt ville kunne påvise hans psykiske uegnethed til videre missioner, er det netop et bevis på sundt mentalt helbred. "Anyone who wants to get out of combat duty isn't really crazy". Knoglerne er forstadiet til mennesket, og det er menneskets efterladenskaber, et skelet er prototype og ruin. Er rockstjernen en rockstjerne, når hans guitar er slukket, og hans ansigt er usynligt, og der ud af hans skrigende mund ikke kommer en eneste lyd. Mennesker gribet deres værktøj, de gribet deres instrumenter og skaber og ødelægger og genskaber og splitter ad og i deres drømmende hoveder vågner måske en sammenhæng. Måske slet ingen.

*

Der er 22 knogler i et menneskes kranium.

O – OVERGADEN

Overgaden neden Vandet 17, 1414 København K,
overgaden.org

Asta Lynge

22

Udstillingsperiode: 08.06.2024 – 04.08.2024

ISBN: 978-87-94311-20-5
EAN: 9788794311205

Redaktør: Nanna Friis

Tekst: Rhea Dall, Vanessa Place, Nanna Friis

Oversættelse: Nanna Friis

Korrektur: Anne Kølbæk Iversen

Foto: David Stjernholm

O – Overgadens publikationer er støttet af
Augustinus Fonden.

Lynges udstilling har modtaget støtte fra
Statens Kunstfond, Statens Værksteder for Kunst,
Grosserer L.F. Foghs Fond, Beckett-Fonden,
Billedhuggeren, professor Gottfred Eickhoff og hustrus,
maleren Gerda Eickhoffs fond,
Lemvig-Müller Fonden og Københavns Kommune:
Rådet for Visuel Kunst.

Grafisk design: fanfare
Typography: Glossy Magazine, Bold Decisions
Trykt hos: Raddraaier, Amsterdam

Trykt i 150 eksemplarer

FRA Konst

I was in Scotland with my friend. She was taking me to her favourite Chinese restaurant nested at the top of a mountain with great views. I was feeling excited about the food, but was wondering if maybe she liked this place more for its unspoiled decor than for the food. We sat at the bar and ordered plaice curry. The waiter went to heat something pre-made in a microwave and came back with a disappointing plate. Looking out through the windows you could see hills, valleys and the city below. They had been dealing with power cuts for a longer period and lights kept going on and off. The supply of electricity in the restaurant seemed stable. My friend went to the end of the bar to get a magnum sized Bollinger for herself. She was not gonna share it. I remembered that I had two new electrical toothbrushes in my bag and I discreetly slid one out and started eating it from the bottom up. The texture was surprising, it crumbled like a cold Toblerone in my mouth. It was delicious. I couldn't hide it from Jakob who sat next to me — he looked at me and shook his head "Asta..". He wasn't surprised at all, instead he just seemed disappointed. The electrical toothbrush was so good — I couldn't stop eating it even though I knew it was a bad idea. Halfway through the second one I stopped myself. My friend wanted to take me to her friends' house on the other side of the mountain. There were somehow no roads here, we had also hiked our way up to the restaurant. We continued around and found it, a solid ruin-like granite structure that felt ancient. Water from a nearby lake came right up to the windows. We talked about going swimming. The water was clear and cold, I could see every pebble at the bottom walking out. Then I remember thinking that maybe it wasn't such a good idea anyway with the lithium batteries in my stomach.

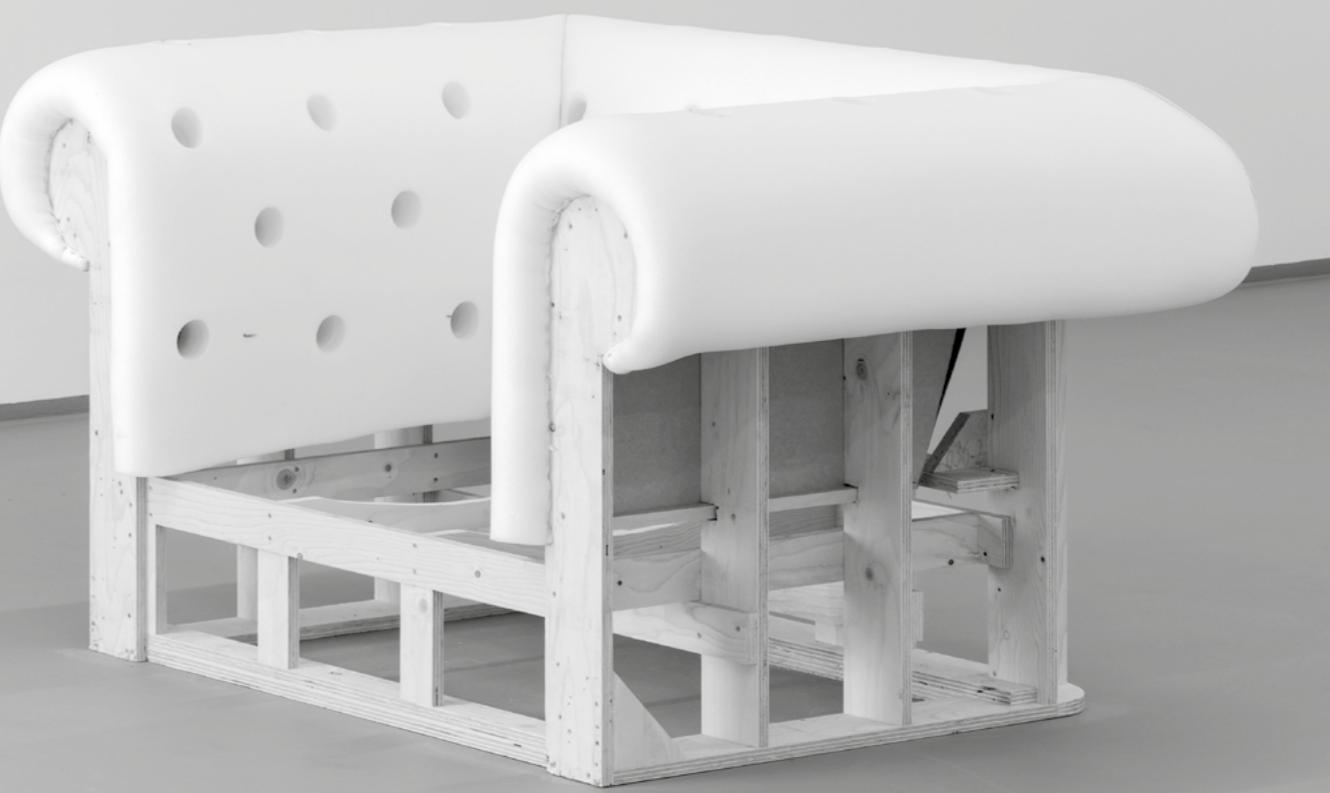

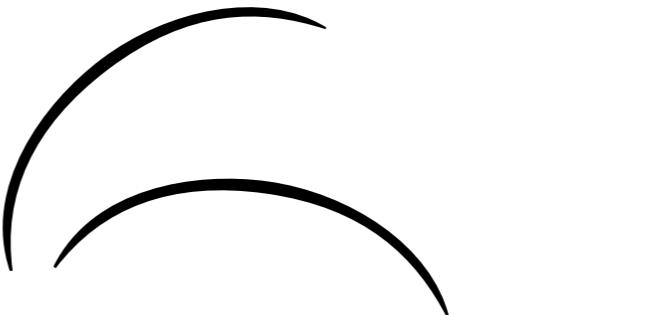

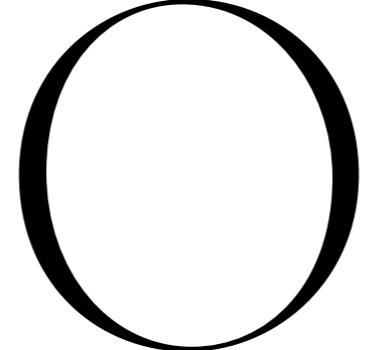
It must be one of the most fundamental, most timeless
human cognitive impulses to tear apart the world's
interior: to meticulously cut up bodies, disassemble
machines, buildings too, put them back together.
Interior to exterior: to see through, a certain decomposition
of objects to reveal what an object actually
consists of, the more clearly it can appear as a cultural
the more one comprehends what an object actually
consist of, the more this embellem is able to dissolve.

*
There are 22 bones in a human skull.

Highbands? What does it mean to eat lithium?
toothbrushes with a great appetite in the Scottish
mean, for example, to devour one and a half electric
the night as riddles or epiphanies. What does it
potentially spectacular scenarios playing out through
subconscious when the residues of a day mass in
rests and dreams, the reclining person meets their
opening their mouth and heart, the reclining person
to a complementary eye. The reclining person is more
enchanted contact with the inner life, which is obvious
a connection between a horizontal body and
involved. Among many other things, Freud asserted
as psychoanalysts may seem, emotions are also
he was not a tool but a human. As instruments
way of setting about it wasn't outright dissociation:
The psyche is probably also a kind of stuffing. His
best to make the minds understand themselves better.
dynamics of the genus uphold the roles and
the psychological patterns uphold the roles and
understand (some of) it—at least to understand
He wished to disassemble the human mind and
This is a simplification but hardly outright untrue.
Sigmund Freud set out to map the human psyche.
*

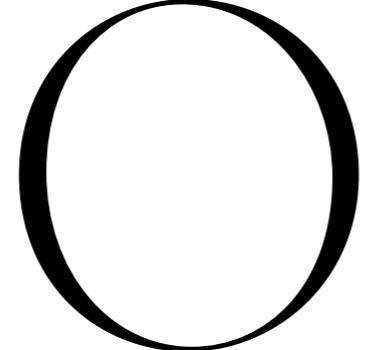
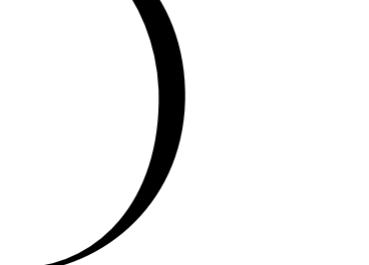
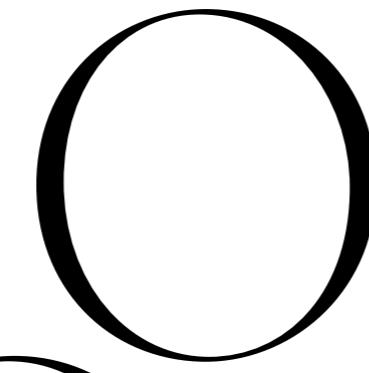
Instrument and tool are the same word.
eventually the sawmill, of workshop, angle grinder,
scREWdriver, sandpaper, finally the sculptures.
They have a small, the spaces, of raw wood and
as continuous, temperate bass through the spaces.
a couch is constructed. Some silent images of a
is built, upholstered a bit, a couch is dismantled,
are mainly production or reduction. The furniture
skelletons—not quite clear whether they are mainly
surfaces, a piece of paper. Different kinds of wooden
rounded, there are almost unprocessed, some have been planed,
lates are the variations of wood are not in union. Some
but the variations of wood are not in union. Some
woodiness is something Asta Lyng's works share,
which plenty of things are made. Shod, mansion, art.
There is wood everywhere. A neutral material from
surfaces—not quite clear whether they are mainly
skelletons—not quite clear whether they are mainly
surfaces, a couch is dismantled, not quite clear whether they
are mainly production or reduction. The furniture
they have a small, the spaces, of raw wood and
as continuous, temperate bass through the spaces.
a couch is constructed. Some silent images of a
is built, upholstered a bit, a couch is dismantled,
are mainly production or reduction. The furniture
skelletons—not quite clear whether they are mainly
surfaces, a piece of paper. Different kinds of wooden
rounded, there are almost unprocessed, some have been planed,
lates are the variations of wood are not in union. Some
but the variations of wood are not in union. Some
woodiness is something Asta Lyng's works share,
which plenty of things are made. Shod, mansion, art.
There is wood everywhere. A neutral material from
surfaces—

Printed in edition of 150 copies
Graphic design: Fajlare, Amsterdam
Typography: Glossy Magazine, Bold Decisions
and The Copenhagen Municipality's Council for Visual Arts.
maleren Gedikt Eelkhoofs fond, Lemmij-Hilfer Funden
professor Gottfried Eelkhoofs fond, Lemmij-Hilfer Funden
Beckert-Fonden, Billdehuiggecran,
Grosserer L.F., Foghts Fond,
The Danish Arts Foundation, Danish Art Workshops,
Lyng's exhibition has been supported by
O-Overgaden's publications are generously supported by
Augustinus Funden.

Photo: David Sjöholm
Copy editing: Anne Kollbeck Liversten
Translation: Nanna Friis
Text: Rhea Dahl, Vanessa Place, Nanna Friis
Editor: Nanna Friis
ISBN: 978-87-945120-5
EAN: 97879451205
Exhibition period: 08.06.2024 – 04.08.2024
22
Asta Lyngé
O-OVERGADEN
Overgaden needed 17, 1414 København K,
O-OVERGADEN

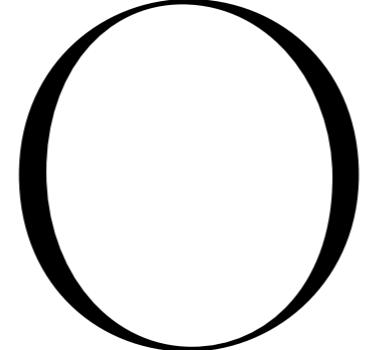
22
Asta Lyngé
overgaden.org
Overgaden needed 17, 1414 København K,
O-OVERGADEN

Printed at: Raddrader, Amsterdam
Typography: Glossy Magazine, Bold Decisions
Graphic design: Fajlare
and The Copenhagen Municipality's Council for Visual Arts.
maleren Gedikt Eelkhoofs fond, Lemmij-Hilfer Funden
professor Gottfried Eelkhoofs fond, Lemmij-Hilfer Funden
Beckert-Fonden, Billdehuiggecran,
Grosserer L.F., Foghts Fond,
The Danish Arts Foundation, Danish Art Workshops,
Lyng's exhibition has been supported by
O-Overgaden's publications are generously supported by
Augustinus Funden.

Photo: David Sjöholm
Copy editing: Anne Kollbeck Liversten
Translation: Nanna Friis
Text: Rhea Dahl, Vanessa Place, Nanna Friis
Editor: Nanna Friis
ISBN: 978-87-945120-5
EAN: 97879451205
Exhibition period: 08.06.2024 – 04.08.2024
22
Asta Lyngé
overgaden.org
Overgaden needed 17, 1414 København K,
O-OVERGADEN

22
Asta Lyngé
overgaden.org
Overgaden needed 17, 1414 København K,
O-OVERGADEN

HYPERACTIVE

Vanessa Place

In any case, man cannot aim at being whole (the "total psychopathology"), while ear the play of displacements of modern consciousness marks his relation as a subject to the signifier. The phallus is the prototypical signifier of the man in which the role of the Logos is joined with the alien of desire.

So, what's the problem again?

Buried penises can be a congenital condition or an acquired disorder; it occurs in children and adults who have either a normal or an elevated body preoccupation with respect to their hide theirs from us, neither difficult, sure, but necessary, as they hide theirs from us, neither noticing best, or pretending not to notice at worst, how our getting somewhere, we hide it from ourselves.

I said the problem was too much always being not enough nor making matter where no matter lies. Making matter where no matter lies.

All these propositions merely connect the fact that it can play its role only when real, that is to say, as itself a sign of the latency with which any signifiable is struck, when it is raised (aufröhren) to the function of signifier.

After all, we'll and empty the house, we lose the hat or make it religious, we let tygones be bygones, no regrets, if I had to do it all situated within the needs that it can satisfy. Demand that we alone by which they are satisfied. This privilege constitutes the Other as already possessing the "privilege" of the Other thus outlines the radical form of the gift of that which the Other does not have, namely, its love.

Demand in itself bears on something other than the satisfaction of a calls for. It is demand of a presence or of an absence — which is what is manifested in the primordial relationship to the mother; pregnant with that Other to be constituted within the needs that it can satisfy.

The pantomime of the thin line and subsequent space between the emperors marble body and his granite head, the line that shows where the cut lies and hides, the pantomime of an autopsy, when the face is rolled free from the skull, rending the body fungible, as all skeletons are somewhat fungible, but more to the point, analogous. For the terror secrete is the quotidian skull, its bluntness and seeming smile.

The evaluation of a man with adult-acquired dyshygiene has been buried and whether the occurrence focused on the duration of time that the penises buried penes should included a detailed history and sexual problems or sexual dysfunction, but regaining not only symptoms associated with the vanishing weight. Inquiry should be made of the vanishing penes — however, type 2 also needed skin grafts or local flaps for penile types 2 and 3 both required apronectomy and Type 1 required aponecotomy and a prepubic lift. Pseudogenital, type 2 intermediate type buried manual excursion of the penises is possible. Buried penes in adults is a common problem because the bar previously alluded to is something that is and is not. If might also be said that, by virtue of its intimacy, it is the term, since it is equivalent here to the (logical) couple. Also the most symbolic in the real (lygrophical) sense of most tangible element in the real of sexual copulation, and therefore the phallus is a signifier, a signifier whose function here: for the phallus is a signifier, a signifier whose effects as a whole, inssofar as the signifier conditions them by its presence as signifier.

The buffett is cheap, and I'll eat too much, and not enough say, the drunks are free, the mood celebratory, and the only thing most incisive call, and I'm right about this, based on the increased prevalence of obesity, however, based on the increased obesity skin and/or fat in the prepubic area "Buried penes" describes a condition in which between me and oblivion is some internal sense of property. Or not.

For the phallus is a gap, and like every nothing, there's something burried in the prepubic tissue when the patient burried in the prepubic skin and short and encompasses a penis of normal size: clinically, either skin and/or fat in the prepubic area effects of the signified, in that the signifier conditions perhaps from the function it performed in the mystres. For it is the signifier intended to designate as a whole the effects of the signified, in that the signifier conditions perhaps One out, one in, the body remains the same, removalable heads. One out, one in, the body remains the same, been gulleted in the belly, knifed in an alley, or otherwise summarily like candy floss, the Greeks were astounded, spinning ideals

I said the bar was a gap, and like every nothing, there's something of some old disappointment, or the air between your head and hat, or the shrunken balloon and lowering the roof, as you like, like the space you house contains, and lower the roof to, crosses it, use it to build around, raising

patients had noviable penile skin and grade 3 patients had viable penile skin, whereas grade 2 for adult-acquired buried penes in 2016. Grade 1 patients had nonviable penile skin and grade 2 soft sadness, as if this soft sadness was not brurally attended to by me, as if the bar was not there, and not laid so very callously open, harmonic, as if the signs and forces within resonate with some complexity, as if the stuff that doesn't quite align. The imperative to be fully, inside, the stuff between what we know and don't know, you know.

Either way, here's the bar. The "bar" that is, that is in me, you, each of us, really, that brittle grasp on what we point to as ourselves. The gap between what we know and don't know, you know, each is examined. burried in the prepubic tissue when the patient burried in the prepubic skin and short and encompasses a penis of normal size: clinically, either skin and/or fat in the prepubic area "Buried penes" describes a condition in which between me and oblivion is some internal sense of property. Or not.

Effects of the signified, in that the signifier conditions perhaps from the function it performed in the mystres. For it is the signifier intended to designate as a whole the effects of the signified, in that the signifier conditions perhaps One out, one in, the body remains the same, removalable heads. One out, one in, the body remains the same, been gulleted in the belly, knifed in an alley, or otherwise summarily

I'm getting distracted.

Why must he assume the attributes of that sex only through a heart — the threat, indeed, of their privation? Is Freud's full extent of its implications; namely, that the signifier has disclosed that gives to the signifier/signified opposition the an active function in determining submating to its mark, the signifiable apperas as submating to its mark, the signifier has

of the same in our difference, "and it does not, and this is the pain we are," and it does not, and this is the pain of love, the pain obscure, give off (secret), because the point is that the terror and obscurity is both hidden and speaks out, we insist that we are the this homophonic that is almost a contarym, to hide (secret) and to this homophonic that is secret, and I'm not sure how this will translate. The obscenity secretly concealed, and I'm not sure how this will translate, should be conducted.

patients had genital lymphedema. patients had nonviable penile skin and grade 2 soft sadness, as if this soft sadness was not brurally attended to by me, as if the bar was not there, and not laid so very callously open, harmonic, as if the signs and forces within resonate with some complexity, as if the stuff that doesn't quite align. The imperative to be fully,

The gap between what we know and don't know, you know, each of us, really, that brittle grasp on what we point to as ourselves. The gap between what we know and don't know, you know, each is examined. burried in the prepubic tissue when the patient burried in the prepubic skin and short and encompasses a penis of normal size: clinically, either skin and/or fat in the prepubic area "Buried penes" describes a condition in which between me and oblivion is some internal sense of property. Or not.

Effects of the signified, in that the signifier conditions perhaps from the function it performed in the mystres. For it is the signifier intended to designate as a whole the effects of the signified, in that the signifier conditions

in the intrasubjective economy of the analysit, lifts the veil between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

between the bar and the signifier, a signifier whose function,

of the same in our difference, "and it does not, and this is the pain we are," and it does not, and this is the pain of love, the pain obscure, give off (secret), because the point is that the terror and obscurity is both hidden and speaks out, we insist that we are the this homophonic that is secret, and I'm not sure how this will translate, The obscenity secretly concealed, and I'm not sure how this will translate, should be conducted.

patients had genital lymphedema. patients had nonviable penile skin and grade 2 soft sadness, as if this soft sadness was not brurally attended to by me, as if the bar was not there, and not laid so very callously open, harmonic, as if the signs and forces within resonate with some complexity, as if the stuff that doesn't quite align. The imperative to be fully,

The gap between what we know and don't know, you know, each of us, really, that brittle grasp on what we point to as ourselves. The gap between what we know and don't know, you know, each

INTRODUCTION

Among other elements, an abnormal or surreal 17-seater version of the frame is displayed—an image of the old empire's colonialist comfort and, not least, its boundless growth. In another series, Lyngé strips bare so-called "double-neck guitars," dissecting the classic emblem of maximized stardom rock's showmanship. By removing all strings and electric parts from the guitar and deconstructing its not only 1 but 2 phallic necks, Lyngé castigates the multi-striped symbol of inflated performance and doubled potency. Suggesting an ecology of "anti-productive," which does not add, but rather removes the sofa or the swatty guitarist's stage performance. Whether this adheres to the powerful convenience of leacher upholsterry or the accelerated rock instrument—O-Overgaden's upper floor from the building's As part of the exhibition, Lyngé has redirected the path to O-Overgaden's entrance, Lyngé has redirected the path made" drywall hangs a description of a dream the artist had, in which she gets 15 electric toothbrushes.

Not unlike how Lyngé chews through the electric guitar to the title, Lyngé's exhibition reveals similarities to the title, Lyngé's exhibition reveals the skeleton, frame, or framework behind easily recognizable pop-cultural objects. Two sculptural cut-outs comprise the sofa and the guitar. Skewered to the furniture or musical instrument, Lyngé has previously exhibited central Saint Martins (2012) and a graduate of CSM's Associate Studio Programme (2016). Lyngé has previously exhibited institutions including Giotto Scutis, New York (2023); Kunsthall Charthorpeborg, Copenhagen (2023); Fuglsang (2020); and Espagnac, Brussels (2021). In 2022, she received the Carl Nielsen and Anne Marie Carl-Nielsen's Talbot Award.

In her practice, Danish artist Asta Lyngé (*b.* 1988) investigates the undeniably power and infrastructures of contemporary society. For her first solo exhibition in Copenhagen in December, Lyngé has developed a series of new works under the title *22*, which refers to the exact number of bones that make up a human skull—exhibiting the bodily structure that surrounds a thinking head.

O—OVERGADEN
Overgaden nedan Vandet 7, 1414 Copenhagen K,
overgaden.org

Asta Lyngé
22
Exhibition period: 08.06.2024 – 04.08.2024

ISBN: 978-87-94311-20-5
EAN: 9788794311205

(O-OVE] 0000

the Chesterfield sofa.

British most iconic piece of lounge furniture:

which exposes the structure behind what is perhaps plywood cut-outs comprise the series *Audience*, known "instruments" or "tools" for comfort and recreation; the sofa and the guitar. Skewered to the guitar's peak behind the range of well-known "instruments" of CMS's Association

the skeleton, frame, or framework behind easily recognizable pop-cultural objects. Two sculptural

